

ת.ר.ו.ט.ו.ק.ו.ל.ט.ט. 37

מישיבת ועדת הכנסת שהתקיימה ביום ג'
בסיון תשי"ב - 27.5.52 בשעה 8.40

ש.ה.

הנכנסים:

- ד. בר רב האי - היו"ר
- ב. אזניה
- ע. איכילוב
- ש. בבה
- ש. גרידי
- י. בר יהודה
- ז. מברסקי
- י. כסה
- ש. לורנס
- ב. מינץ
- א. סטופ
- ה. רובין
- א. רזיאל נאור
- פ. רוזן
- ר. צברי
- ז. שפר

המוזמנים:

- קיססון - ממעם משרד המשפטים
 - קרן אבי - " "
 - י. גורי - יושב-ראש ועדת הכספים
 - א. ציזלינג - חבר " "
- נוכחו בסעיף ג' בלבד.

ס.ב.ב. - ה.ו.מ.

- א. קביעת הוועדה עליה יוטל לעבד את חוק הדרמנים וחוק ההגירה;
- ב. קביעת הוועדה עליה יוטל לעבד את חוק מפקר המדינה;
- ג. הדיון באופיה של הסתייגות חבר הכנסת ציזלינג להוק חיקון פקודה מס ההכנסה;
- ד. הארכת תוקף כהונתו של ממלא מקום נשיא המדינה;
- ה. הנדלה לפיו נהג היושב-ראש בישיבת הכנסת ביום 6.2.52;
- ו. סדר הדיון בחוק הפיקוח על מצרכים ושרותים.

היו"ר ד. בר רב האי:

מאחר שבמליאה דנו על חוק ההגירה וחוק הדרמנים באותו דיון, אני מניח שיש להעבירם לעיבודה של אותה ועדה. במליאה היו שתי הצעות: א) להעביר את החוקים הנ"ל לוועדת הפנים; ב) להעביר אותם לוועדת החוקה, חוק ומשפט. הייתה גם הצעה להעביר אותם לטיפול של ועדה משותפת, אולם לפי דעתי מראש הנסיון שעבודה בוועדה משותפת היא מסובכת יותר מדי ובמקרה זה היה עלינו גם לקבוע מה יהיה הרכבה של הוועדה המשותפת.

היות ולדעתי מוטב שיעברו עד כמה שאפשר פחות חוקים לוועדת החוקה, חוק ומשפט, אני מציע להעביר את שני החוקים הללו לעיבודה של וועדת הכנסת.

ע. איכילוב:

אני מציע להעביר את החוקים לוועדת הפנים, ולחייב ועדה זו לשחף בדיוניה גם שני עורכי

דין מוועדת החוקה, חוק ומשפט.

א. רזיאל-נאור:

לי נדמה שעניני הדרכונים וחוק ההגירה שייכים יותר לוועדת החוקה, חוק ומשפט מאשר לוועדת הפנים, וכי מקומם הטבעי יהיה בוועדה זו. הסיבה לכך היא שבשני החוקים הללו יש הרבה נקודות משפטיות מובהקות.

ב. בבה:

לפי גישה זו צריך היה להעביר את כל החוקים לוועדת החוקה, חוק ומשפט, כי בכל חוק ישנן נקודות משפטיות. ועדת הפנים דנה גם בחוקים חשובים אחרים, ואם היה צורך ביעוץ משפטי, דאגה הממשלה ליועצים ולמנסחים.

הוחלט להעביר את חוק הדרכונים וחוקת ההגירה לטיפול של ועדת הפנים.

ב. קביעת הוועדה עליה יוטל לעבד את חוק מבקר המדינה

היו"ר ד. בר-רב-האי:

חוק מבקר המדינה בנוי על קואופרציה בלתי פוסקת בין מבקר המדינה לבין ועדת הכספים. למליאת הכנסת הובא החוק על ידי יושב ראש ועדת הכספים ואני נוטה להעביר את עיבודו של חוק זה לאותה ועדה.

ע. איכילוב:

אני חושב שהגיע הזמן להפריד בין עבודתה של ועדת הכספים ובין עבודתו של מבקר המדינה.

ס. רובין:

זהו אחד המקרים המעטים בהם ועדה של הכנסת ממלאה לא רק תפקידי חקיקה, כי אם גם מטפלת טיפול שוטף בביצוע החוק. לפיכך אני חושב שעבודה החקיקה במקרה זה צריכה להיעשות על ידי ועדת החוקה, חוק ומשפט ואילו ועדת הכספים תוכל למלא בכך רק תפקיד של יעוץ.

פ. רוזן:

באופן פרינציפינלי אני חושב שצריך היה להעביר חוק זה לטיפול של ועדת החוקה, חוק ומשפט, אולם נדמה לי שמוחר לוועדת הכנסת לסטוח לפעמים מעקרונות מסויימים ולקחת בתשבון את מצב העבודה בכנסת. אם נחליט להעביר את החוק לוועדת החוקה חוק ומשפט יצטרך כל הבירור להתחיל מחדש, ואילו במקרה שנעבירו לוועדת הכספים, אפשר יהיה לסיים את עיבודו במהירות.

י. גורי:

עוד הכנסת הראשונה התחילה לטפל בחוק זה ואילו אנו סיימנו את הכנתו. אם כי ועדת הכספים מאד עמוסת עבודה, הרי בהתחשב עם ההשגחה הניכרת שחלה בהבאת הצעת חוק זה לכנסת, אני חושב שמוסב יהיה להעביר את הטיפול בחוק לוועדת הכספים, שתוכל לעשות זאת במהירות. מתוך נסיון ומגע עם העניינים הקשורים בחוק, ה וביצועו, למדנו הרבה ורכשנו נסיון, כך שאם גם בעתיד יהיה צורך לתקן את החוק, תבואנה ההצעות בעיקר מן הוועדה שלנו. מכל הטעמים האלה אני חושב שמן הראוי היה להעביר את החוק לוועדת הכספים, אם כי אינני שולל את עמדתו העקרונית של חבר הכנסת רוזן שנחמשה גם על ידי חבר כנסת רוזן. מכל מקום, אינני גורס אפשרות של הוצאת ועדת הכספים מכלל טיפול בעניין זה.

ש. בבה:

נכון שוועדת הכספים מקיימת מגע מתמיד ועוקבת אחרי ביצועו של חוק זה, אולם זה איננו מחייב עדיין שתימסר לוועדה זו קביעת מבנהו של המוסד הנקרא "מבקר המדינה".

ב. אזניה:

אני חושב שבמקרה זה מחייב ההגיון להחזיר את החוק לטיפול של ועדת הכספים. אין ועדה של הכנסת זקוקה לכך שוועדה אחרת תעביר עליה את ביקורתה.

הוחלט להעביר את חוק מבקר המדינה לוועדת הכספים.

**ג. הדיון באותיה של הסתייגות חבר הכנסת ציזלינג
לחוק תיקון פקודת מס ההכנסה**

היו"ר ד. בר רב הא:

נתקבל מכתב מאת יושב-ראש ועדת הכספים,
בו מתבקשת ועדת הכנסת לקבוע באם
הסתייגותו של חבר הכנסת ציזלינג לחוק תיקון פקודת מס ההכנסה, קשורה
או אינה קשורה בנושא הנידון. (קורא את המכתב). ועדת הכספים הגיעה לידי
מסקנה שהסתייגות זו אינה קשורה בחוק הנ"ל והעניין נמסר להכרעתה של
ועדת הכנסה.

א. ציזלינג:

הממשלה הגישה הצעה לשינוי בכמה עשרות
מעיפים של פקודת מס ההכנסה ועל ידי כך
משתנה כל פקודת מס ההכנסה משנת 1947. לפי עקרונות חדשים.
בהסתייגותי אני מתכוון לאפשר גביית מס על נכסים לא ניידים,
אשר מתזיקיהם התעשרו עקב עליית ערכם, על חשבון המוני העם שאיבדו את חסכוניהם
הכספיים. חלק גדול של נכסים אלה נקנה בכספם של אנשים קטנים אלה, והצעת
באה לחייב אותם לשלם מס על רווחיהם אלה. אין לומר שהצעה זו יוצאת דופן,
היות והיא איננה היתירה המתייבת תשלום מס על רווחים חשבונאיים. גם תשלום
מיסי היתר, שהוטל על הסוחרים על ידי הממשלה, לא הוטל אלא כתוצאה משינוי
מצב המטבע אם כי מצב המלאי נשאר כפי שהיה - כלומר גם כן הישוב חשבונאי.
התיקון אותו אני מציע עתה הוצע גם בשעת הוויכוח שהיה בכנסת,
נידון בוועדת הכנסת ורק כאשר ניגשתי להצבע נאמר לי שהוא איננו שייך
לנושא הנידון.

י. גורי:

לפי דעת הרוב בוועדה הכספיים, מכוונת
פקודת מס ההכנסה וגם התיקון המוגש,
רק למס הכנסה המוטל על הכנסתו של אדם. הצעתו של חבר הכנסת ציזלינג יכולה
הליות קשורה באופן מכני עם התקיון שהוצע על ידי הממשלה, אולם הוא אינה עשויה
להחמזג אתו מיזוג אורגני.
רוב חברי ועדת הכספים הצביעו נגד הכללת הסתייגותו של חבר
הכנסת ציזלינג מסיבות פרוצדורליות, אם כי מבחינה עניינית היו מצטרפים
אולי אילו הובאה הצעה כזו במסגרת המתאימה.

מר קיטרון:

נכון אמנם שהוכנסו תיקונים רבים מאד
בפקודת מס ההכנסה, אולם למרות הכל
נשאר שמור העקרון היסודי שמשלם על הכנסה ממשיה של אדם, הכלולה
באחד הסוגים המפורטים בסעיף 5 של פקודת מס ההכנסה. "רווח הון" פירושו
ההבדל בין הסכום שאדם מכניס לחיסו כתוצאה ממכירת נכס, לבין הסכום שהוא
הוציא מכיסו בשעה שקנה אותו נכס; הצעתו של חבר הכנסת ציזלינג נוגעת
לרווחים רשומים בלבד, חשבונאיים, מבלי שתיעשה כל פעולה ממשיה של קניה
ומכירה.

פ. רוזן:

חוק מס ההכנסה נוגע אך ורק להכנסתו
הממשית של אדם ולא לרווח חשבונאי. הצעתו
של חבר הכנסת ציזלינג מתאימה למסד רכוש, אילו היה נגבה מס כזה, אולם
לא למס ההכנסה. אשר למיסי היתר, הם הוטלו בהסתמך על תקנות שעת חירום
ולא כמס הכנסה.

ה. רובין:

הממשלה מציעה לעשות הנחה מסויימת ואילו
חבר הכנסת ציזלינג בא להציע להרחיב
הנחה זו ולקבוע אותה בעיקרון גם לגבי עניינים אחרים. אי-אפשר לשלול ממנו
את האפשרות להביא לכנסת הצעה שלדעתו הוא שייכת לעניין הנדון. הערכתו של
יושב-ראש ועדת הכספים שיש כאן קשר מיכני אך לא אורגני, מוכיחה כי גישתו
היא עניינית ולא פרוצדורלית. אם יש קשר כל שהוא בין החוק לבין הצעה שחבר
כנסת רוצה להוסיף, יש לאפשר לו זאת ולהימנע מיצירת תקדימים מסוכנים לגבי
הסתייגויות בכלל.

י. בר זעודה:

כתוב במפורש כי המס ייגבה מהכנסתו
המתרבה, המושגת או המתקבלת של אדם.
למה יכולה להיות הקוונה "מתרבה" באם היא אינה כלולה ב"מתקבלת" ו"מושגת"?

זהו תירגום ולמעשה הכוונה להכנסה "מצטברת".

ז. שפר:

הוחלט לאשר את דעת הרוב בוועדה הכספיים, ליה
חורגת ההסתייגות הנ"ל ממסגרת החוק המוצע.

ד. הארכת תוקף כהונתו של ממלא מקום נשיא המדינה

הינ"ר ד. בר רב האי:

ביום ה-5 ליוני מסתיימת תקופת כהונתו של ממלא מקום נשיא המדינה, כך שמן ההכרח לאשר את הארכת תוקף כהונתו בשבוע הבא. במכתב שנתקבל מרופאי הנשיא נמסר לנו כי עדיין נבצר באופן זמני מד"ר ויצמן למלא את תפקיד נשיא המדינה, כך שיש צורך להאריך בפעם השלישית את תקופת כהונתו של יושב-ראש הכנסת כממלא מקומו. לפי חוק כהונה נשיא המדינה נחוץ אישורה של מליאת הכנסת בשעה שרוצים להאריך בפעם השלישית את תקופת כהונתו של ממלא מקום נשיא המדינה. על ועדת הכנסת לקבל היום החלטה בענין זה, כך שבשבוע הבא נוכל להביא זאת בפני המליאה לאישור.

קיימות שתי אפשרויות על מנת למנוע את הצורך לחדש שוב את תוקף כהונתו של ממלא מקום נשיא המדינה בתקופה בה תימצא הכנסת בפגרה, ישנן שתי אפשרויות: להאריך הפעם את התקופה בשלושה חדשים בלבד, עלומר על ל-2.9.52 כלומר עד י"ב באלול, או להאריך את כהונתו עד ל"ב בחשון תשי"ב, כלומר עד 31.10.52.

י. בר יהודה:

מאחר שלמליאת הכנסת תובא רק לאישור החלטה ועדת הכנסת, אינני רואה אפשרות להאריך את התקופה ביותר מ-4 חדשים, באשר לוועדת הכנסת הזכות להחליט רק על תקופה כזאת, מכסימום.

מר צדוק:

לדעתי זו איננה אינטרמציה נכונה של החוק, אך אפשר להסכים להארכת תקופת כהונתו של ממלא מקום נשיא המדינה לשלושה חדשים.

הוחלט להאריך את תוקף כהונתו של ממלא מקום נשיא המדינה עד ל"ב באלול תשי"ב (2 בספטמבר 1952) ולהביא החלטה זו לאישורה של מליאת הכנסת.

ה. תנועת לפינוי נהג היורש ראש הממשלה הכנסת ביום 6.2.52

ח. רובין:

בישיבת הכנסת ביום ה-6 בפברואר ש.ז. היו שתי הצעות לסדר היום הנוגעות לאספקת ניר לעתונות, שהוגשו האחת על ידי חבר הכנסת פורדר והשניה על ידי חבר הכנסת פלש. אגף הדיון בענין הניר אמר חבר הכנסת פורדר כי הוא מצטער מאד ששר המשפטים היה הראשון שהכניס את השופטים למערבולת ויכוח פוליטי וזאת זמן קצר כל כך לאחר כניסתו לכהונתו זו. על הצעות אלו השיב באריכות שר המשפטים והתעשייה שהוא גח שר המשפטים. הוא סיים את דבריו בהצעה שלא לדון בשתי ההצעות לסדר היום. לאחר זאת עלה ראש הממשלה לדוכן הנואמים ונאם נאום ארוך למדי מבלי להאיע כל הצעה קונקרטית ביחס לשתי ההצעות הנ"ל, והסתפק בתשובה ארוכה לאותו משפט יחיד שנאמר על ידי חבר הכנסת פורדר. היושב ראש באותה ישיבה, חבר הכנסת שפר, לא חבט מראש הממשלה לדבר לענין וגם לא שאל להצעתו. אם ראש הממשלה איננו מוגבל א בנאומיו במסגרת הזמן ובמסגרת הענין, צריך לפחות לאפשר לשאר חברי הכנסת להשיב על הדברים, כי אם הדברים אינם נוגעים לענין הנידון, הרי זו הודעה חדשה של הממשלה.

מיד לאחר זאת הצעתי להעמיד על סדר היום של הכנסת דיון על הודעה ראש הממשלה, אולם משום מה היושב ראש לא מצא לנכון אפילו להעמיד הצעתי זו להצבעה. היות וברצוני לברר על יסוד מה נהג כך היושב ראש הן לגבי נומ ראש הממשלה והן לגבי הצעתי - ביקשתי לברר בוועדת הכנסת את הדבר.

י. בב יהודה:

לאחר דברי ראש הממשלה מסר היושב-ראש את רשות הדיבור לחבר הכנסת רוזן ובכך הכיר שיש מקום להילופי דברים על נושא זה, כך שיכול היה גם להעמיד להצבעה את הצעתו של חבר הכנסת רובין.

ז. שפר:

בדרך כלל אינני נוהג להתערב בשעה שאתד מחברי הכנסת מנמק את הצעתו לסדר היום, מאחר שהוא ממילא מוגבל במסגרת 5 דקות ואני מניח שמענינו הוא לדבר לענין. במקרה הנידון חרג חבר הכנסת פרדר ממסגרת הנושא ומאחר שלא העירותי לו לא יכולתי להעיר על כך גם למי שהשיב לו, כי ברור שהוא השיב על הדברים אותם עורר חבר הכנסת פרדר. מאחר שוועדת הכנסת איננה עוסקת בהערכת טיבם של נאומים, אין תוכן דבריו של ראש הממשלה נוגע לענין זה; כן אין לדבר על הגבלה בזמן בשעה שהתקנון קבע נהג מסוייט במקרה זה. יתכן ששגיתי בשעה שלא התערבתי בדברי חבר הכנסת פרדר כאשר סטה בדבריו מן הנושא הנידון, אולם מאחר שכך נהגתי לא יכולתי להפלות את האחר לעומת השני. לאחר דברי ראש הממשלה ביקש חבר הכנסת את רשות הדיבור לסדר ונתתי לה רשות זו מתוך הנהגה שהוא ינצל אותה למטרה אותה הוא ציין, אולם הוא לא נהג כך. מאחר שהוא נגע בענין השופטים ודיבר על נאום של ראש הממשלה, חשבתי שלא יהיה זה הוגן לא לאפשר לעוד חברי כנסת להביע דעה ונתתי רשות א דיבור גם לחברי הכנסת איכילוב, בן אהרון, גוברין, רובין, רוזיאל-נאור ווילנר. היו ביניהם גם כאלה שהציעו לערוך דיון על דברי ראש הממשלה, אולם כולם גם הוסיפו להביע דעה על נושא זה. חשבתי שלא יהיה ערעור על כך, משום שזו היתה תביעה כללית מאד כל חלקי הבית.

לא העמדתי להצבעה את הצעתו של חבר הכנסת רובין משום טעמים, האחד ענייני והשני פרוצדורלי. מבחינה עניינית חשבתי שניתנה אפשרות על ידי לכל המיעוט להביע את דעתו ביחס לאותו נאום ואילו מבחינה פרוצדורלית אין מבקשים מן היושב-ראש או מן המליאה לאשר העמדת סעיף לסדר יומה של הכנסת, כי אם מגיישים תחילה את ההצעה לנשיאות ולא ראייתי את עאמי חייב לעבור במקרה זה על תוקף הפרוצדורה. אם כי אינני מבקש הוקרה לסבלנותי ולליברליות בה נהגתי תוך כדי קפדנות, הרי אני חושב כי חסר היה כל יסוד כדי להביא במקרה זה תלונה נגדי. יש לי כמה נסיונות בהנהלת ישיבות אלו ואני חושב כי אי-אפשר להאשים אותי לא בעבירות על הנוהג הפרדמלי ולא במשוא פנים.

היו"ר ד. בר רב האי:

לדעתי מקרה זה אופייני למקרים בהם צריכה לדון ועדת הפירושים. אני מציע כי נדון תחילה בסעיף הנוגע לוועדת הפירושים ורק לאחר שאת נמכם בענין זה, באשר אני רוצה להציע להעבירו לטיפול של ועדת הפירושים.

ש. בבה:

אינני חושב שמקרה זה שייך לוועדת הפירושים, באשר הנושא העיקרי איננו התנהגות היושב-ראש, כי אם ניצול זכותם של השרים להשיב ללא הגבלת זמן. לדעתי יש להבדיל בין חשבתו של השר הנוגע בדבר, שאינה צריכה להיות מוגבלת במסגרת הזמן, לבין דבריהם של שאר השרים המעוניינים להשתתף בוויכוח, שדינם צריך להיות כדין כל חבר כנסת הרואה להביע דעתו.

א. רוזיאל נאור:

דובר על כך שאם שר משיב על הצעה הנוגעת להסום עבודתו, אין הוא מוגבל במסגרת הזמן. לא כן לגבי שאר השרים החייבים בשעה שהם מדברים על הצעות לסדר היום, לנהוג כשאר חברי הכנסת ולהסתפק במסגרת הזמן המסובלת על מנת לנמק את משלוש הצעות: לדון בנושא שהועלה, להסיר אותו מסל סדר היום, או להעבירו לדיון בוועדה. במקרה ששר חורג ממסגרת זו ומוסר הודעה, זכותם של חברי הכנסת לדרוש דיון על הודעת הממשלה; לא יתכן שהודעות הממשלה תהיינה מרחפות באויר.

טוענים כי בזמן האחרון ההצעות לסדר היום הן יותר מדי דמונסטרטיביות. הטבה לכך היא שבזמן האחרון מסירים בסיטונות הצעות לסדר היום ואין מאפשרים להעמידן לדיון בכנסת. אילו היו שוקלים לגופם של עניינים ורק לאחר זאת מחליטים אם לדון בהם או להסירם, היו גם ההצעות מסבלות צורה מעשית יותר.

פ. רוזן:

אני מעריך את התקיפות הנוהג בדרך כלל חבר הכנסת שר בתור יושב ראש, כי היא חשובה מאוד למהלך עבודתנו. גם במקרה זה אני חושב שהוא נהג בתבונה שלא נתן לדברים להמשך ולא הסכים להעמיד להצבעה את הצעתו של חבר הכנסת רובין, היות והיא לא הוגשה תחילה לנשיאות. התחלת נוהג כזה היתה עלולה לסבך מאוד את עבודתנו. לדעתי צריך היה להפסיק את חבר הכנסת פרדר שעה שהוא התחיל לסטות מן הנושא הנידון, כי היושב-ראש צריך לחזות מראש כיצד הדבר יתפתח. ברור היה כי לא יתכן שראש הממשלה לא יגיב על דבריו של חבר הכנסת פרדר ביחס לשופטים עקב הנמקת הצעות ביחס לנייר. נכון שראש הממשלה לא צריך היה לדבר על לענין, אולם קשה היה לאסור זאת עליו לאחר דברי חבר הכנסת פרדר. הוא ראה שצריך לאפשר לעוד מישחו להגיב, ולכן נתן לי את רשות הדיבור ולעוד חברי כנסת, ואני חושב שהוא נהג על-ידי כך בתבונה.

פ. רוזן:

בענין ההגבלות החלות לגבי נאמיהם של שרים, קובע החקנון כי לא תחול לגביהם הגבלת זמן בשעת הוויכוח, ומתפקידו של היושב ראש שלמור על כך שכל חברי הכנסת - והשרים בחוכם - ידברו לענין. יתכן שאפשר לשקול אם זכות הדיבור ללא הגבלת זמן צריכה להנתן רק לשר אחד בתשובה להצעות לסדר היום. לפי החקנון, הרי אם הממשלה רוצה למסור הודעה או הצהרה בעמדתן שאיננו נכלל בסדר היום, היא צריכה למסור על כך תחילה לנשיאות.

מאחר שאני חושב גם כן כי השאלה מעניינית בעיקר לגבי העתיד, אני מציע להסתפק בבירור שהחוקים עד כה.

ע. איכילוב:

ישנן כאן שתי שאלות: אופן ניהול הישיבות והתנהגות הנשיאות. על יושב-ראש הישיבה לקרוא לסדר כל אחד מן הנואמים - בין אם אלה חברי כנסת ובין אם אלה שרים - שעה שהם חורגים בדבריהם ממסגרת הנימוס המקובלת. בכך פריכה הנשיאות לגלות שהיא מתעלה מעל למחלוקת המפלגתית. עלינו להיות סבלניים, אולם מתפקיד היושב-ראש לעמוד על משמר כבודה של הכנסת.

י. כספי:

ענין ההצעות לסדר היום הפך לטרה הפקר מוחלט. אין מקורן של ההצעות לסדר היום באינציטיבה פרלמנטאריה, כי אם באינציטיבה מפלגתית, ב-90% מההצעות לסדר היום הם מסה קטגוריה על הממשלה. לא היתה כמעט הצעה לסדר היום שלא חרגה ממסגרתה. משום כך אי-אפשר לדרוש מן המשיבים שלא יענו על הדברים בהם נגעו מציעי ההצעה. אם עקב הצעה על אספקת הנייר עורר חבר הכנסת פרדר בעיה חשובה ממדרגה ראשונה ענין השופטים, מותר לראש הממשלה להגיב על זה. לא יתכן לאסור על הממשלה להגן על עצמה, ואם דורשים מן השרים שלא לדבר על עניינים שהם מחוץ לנושא הנידון, יש לקבוע את זאת קודם כל מהמציעים המנמקים הצעותיהם. אם נשנה את כל מה שנאמר לראש הממשלה ועליו לדברים שנאמרו על-ידו, יווכחו חברי הכנסת שהם שומרים פחות מדי על עצמם בבטויים בהם הם משתמשים כלפי הממשלה. לפיכך אני דוחה את זכותו של חבר הכנסת רוזין להגיב בצורה זו על מקרה זה. אם יוחלט על קביעת סייגים בחקנון, הם יצטרכו לחול על כולם ולא רק על הממשלה.

י. בר-יהודה:

אני חושב כי במקרים בהם רואה היושב-ראש כי משהו מתפרץ והוא לא הספיק להגיב על כך, הרי במקום לפסוק בענין זה, עליו לומר: אחייעץ עם ועדת הכנסת בענין זה. יושב-ראש הכנסת נהג באופן זה פעמים רבות. למחרת היום אפשר להביא את הענין לוועדת הכנסת והיא תחליט בענין באופן הקדימי. הצעתי המעשית היא, שבמקרה בו יווכח היושב-ראש כי באיכות הממשלה העמיד למעשה שאלה נוספת לדיון, עליו לאפשר פתיחת דיון על ענין זה וקבלת החלטות.

הצבעה

נתקבלה הצעתו של חבר הכנסת רוזן.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

לסדר היום של ועדת הכנסת נוספו שני מעיפים: (א) הצעת חבר הכנסת אזניה לדון על סדרי עבודתה של הכנסת; (ב) תלונת חבר הכנסת רוזין על התנהגות אחד מיושבי ראש הוועדה.

ו. סדר הדיון בתוכן המיחות על מצורפים ושירותים

היו"ר ד. בר-רב-האי:

ההנחה היתה שתינתן רשות דיבור לכל חבר כנסת מעוניין, במסגרת 10 עד 15 דקות, ולאחר זאת תבוא תשובת ראש הממשלה.

ב. אזניה:

אני בדעה שיש לערלך את הוויכוח לפי מפתח סיעתי, כדי להגביל את הוויכוח באיזו שהיא מסגרת של זמן. אני מסכים להוסיף 50% לזמן המגיע לסיעות הקטנות, על חשבון סיעת מפא"י.

ח. רוזין:

לדעתי יש כאן הרבה שאלות משפטיות מובהקות, ואשר למסגרת הזמן אפשר להגביל את הוויכוח בשתי הישיבות של היום.

ההצעה נתקבלה.

=====